

РЕШЕНИЕ

№ 39989

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Елена Гюрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4598** по описа за **2026** година докладвано от съдия Цветелина Гоцова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70 – 73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на К. П. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 50, подадено чрез пълномощник адв. К. А. С. от Софийска адвокатска колегия, с правно основание чл. 70, ал. 2, т. 3 от ЗАНН, за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Наказателно постановление № 24-4332-018657 от 14.08.2024 г., издадено от началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), в частта, потвърдена с Решение № 2491 от 05.07.2025 г., постановено по АНД № 12882/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав, оставено в сила с Решение № 5496 от 11.02.2026 г., постановено по КАНД № 11697/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, VI касационен състав.

Искането се обосновава в наличие на предпоставката по чл. 70, ал. 2, т. 3 от ЗАНН – наличие на нови обстоятелства или нови доказателства, от значение за разкриване на обективната истина. Молителят поддържа, че на 13.03.2026 г. (уточнения с допълнителна молба от 30.04.2026 г.) случайно е срещнал двама от водачите-мотоциклетисти, с които се е движил в организирана група по време на извършената проверка на 04.07.2024 г. по [улица]в [населено място], и се е снабдил с техни координати за контакт. Твърди се, че тези лица са очевидци на проверката и на твърдяното нарушение, не са били разпитани в хода на съдебното производство пред районния

съд и техните показания биха допринесли за изясняване на фактичката обстановка. Наред с това се релевират доводи за противоречия и нелогичност в показанията на разпитаните в хода на първоначалното производство полицейски служители К. Т. и Х. П. относно пътната лента, разстоянието на движение на една гума и възможността им да възприемат поведението на водача. Моли за отмяна на влезлите в сила съдебни решения и на наказателното постановление и възобновяване на административнонаказателното производство.

В съдебно заседание, вносителят на искането, редовно призован, се представлява от адв. К. С.. Поддържа искането по изложените в същото доводи.

Отвратната страна – Началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт В. В. П., оспорва искането за възобновяване в писмено становище. Поддържа, че сочените от молителя лица и техните евентуални показания не съставляват нови обстоятелства и нови доказателства по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 3 от ЗАНН, тъй като фактът на движение в група е бил известен на дееца още при съставянето на АУАН и в производството пред СРС, като непълнотата на доказателствения материал се дължи на липса на процесуална активност от страна на нарушителя. Моли искането за възобновяване да бъде отхвърлено като неоснователно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на искането за възобновяване.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, след като прецени допустимостта и основателността на искането съобразно събраните по делото доказателства и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Подадено е от активно легитимирано лице по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН – санкционирания нарушител К. П. Н., срещу подлежащ на извънреден съдебен контрол акт съгласно чл. 70, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗАНН – влязло в сила наказателно постановление, потвърдено с окончателно съдебно решение. Искането е подадено чрез наказващия орган на 30.03.2026 г. при спазване на преклузивния едномесечен срок по чл. 71, ал. 1, т. 2 от ЗАНН, считано от заявената от молителя дата на узнаване за новите данни – 13.03.2026 г., уточнена с молба от 30.04.2026 г.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Производството по възобновяване на административнонаказателните производства по Раздел VIII от ЗАНН представлява извънреден способ за отмяна на влезли в сила актове, чрез който се засяга принципът на правната сигурност и стабилитетът на окончателните съдебни решения. Поради това основанията за възобновяване са изчерпателно изброени в чл. 70, ал. 2 от ЗАНН и подлежат на стриктно, а не на разширително тълкуване.

Посочено е правно основание на искането по чл. 70, ал. 2, т. 3 от ЗАНН - наличие на нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта. Съгласно посочената разпоредба основание за отмяна могат да бъдат само онези нови писмени доказателства, които установяват нови обстоятелства по делото и са съществуващи към момента на приключване на устните състезания в последната инстанция по същество, но са били неизвестни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта. Законът изисква тези доказателства да не са могли да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото не поради виновното поведение на страната или порочни процесуални действия на съда, а поради това, че не са били известни на страните. При това тези доказателства следва да са от

съществено значение за правния спор и при обсъждането им да водят до резултат, различен от постановения. Това могат да бъдат юридически факти или доказателства, относими към спорното право, които са нови, т.е. не са могли да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото при полагане на дължимата грижа от страната, искаща отмяната, до приключване на устните състезания в последната инстанция по същество. За да е налице такава хипотеза, следва да се касае за новооткрити обстоятелства или писмени доказателства, които са съществували, но не са били известни на страната и поради това същите не са могли да бъдат представени по делото.

В конкретния случай посочените от молителя факти и доказателствени искания не отговарят на законовите изисквания за новост и същественост по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 3 от ЗАНН.

На първо място, твърдението за наличие на очевидци от група мотоциклетисти не представлява новооткрито обстоятелство. От приложената административнонаказателна преписка се установява, че фактът на пътуването в група от мотоциклетисти по [улица] на 04.07.2024 г. е бил известен на самия Н. още при съставянето на АУАН № 1227230 от 04.07.2024 г. Този факт е бил изрично въведен в предмета на доказване още с писменото възражение срещу акта с вх. № 433200-74583 от 15.07.2024 г., както и в първоначалната жалба срещу наказателното постановление до Софийския районен съд от 23.08.2024 г. Нещо повече, в съдебното производство пред районния съд по искане на защитата на Н. са били допуснати и разпитани в качеството на свидетели две лица от същата група спътници – свидетелите В. М. С. и Л. Г. Д.. Обстоятелството, че след приключване на касационното производство молителят твърди, че на 13.03.2026 г. случайно се е срещнал с други две лица от същата група и се е снабдил с техни телефонни номера, не превръща тези лица в „новооткрити доказателства“. В съответствие с трайната съдебна практика непълнотата на доказателствения материал, породена от това, че страната не е индивидуализирала или не е поискала своевременно събирането на гласни доказателства в рамките на висящия първоинстанционен процес, не съставлява основание за възобновяване на производството. И. способ по чл. 70 и сл. от ЗАНН не е средство за преодоляване на последиците от неизпълнение на процесуалните задължения за доказване и попълване на доказателствения материал от страна на санкционираното лице.

На второ място, искането за възобновяване е изцяло бланкетно. В искането молителят не посочва имената и адресите на въпросните лица, нито конкретизира какви релевантни факти относно механизма на движение на мотоциклета те лично и непосредствено са възприели. С влезлите в сила решения на СРС и АССГ е прието за категорично доказано, че на 04.07.2024 г. около 20:34 ч. молителят е управлявал мотоциклет марка „К.“, модел „3 1000“, с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], като демонстративно е подал звуков сигнал и е помахал с ръка на намиращите се вдясно полицейски служители, след което преднамерено е изправил мотоциклета на задна гума и е изминал по този начин около 100 метра, преминавайки от средната в лявата лента, с което виновно е осъществил състава на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Районният съд вече е изследвал защитната теза за движението в група и е приел, че това обстоятелство не изключва съставомерността на извършеното нарушение, а показанията на свидетели, които заявяват единствено, че не са възприели управлението на една гума, не опровергават категоричните констатации на контролните органи. Следователно евентуален разпит на още лица от групата не притежава потенциал да промени изградената фактическа обстановка или да доведе до друг правен извод относно извършването на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

На трето място, изложените в искането съображения относно твърдени противоречия и нелогичност в показанията на свидетелите полицаи Т. и П. (относно пътната лента, разстоянието и видимостта при проверката) преповтарят изцяло доводите от въззивната и касационната жалба.

Тези съображения са били детайлно обсъдени и мотивирано отхвърлени както от СРС в Решение № 2491/05.07.2025 г., така и от АССГ в Решение № 5496/11.02.2026 г. Производството по чл. 70 и сл. от ЗАНН не представлява трета инстанция по същество и не може да бъде използвано като способ за повторна преценка и ревизия на вече събрани и кредитирани от съда доказателствени материали.

По изложените съображения искането за възобновяване следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

С оглед надлежно въведеното в настоящет производство искане от пълномощника на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 от ЗАНН, следва К. П. Н. да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 40.90 евро (равностойност на 80.00 лева).

Така мотивиран и на основание чл. 73, ал. 2 и ал. 5 и чл. 63д от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. П. Н., ЕГН [ЕГН], за възобновяване на административнонаказателното производство по Наказателно постановление № 24-4332-018657 от 14.08.2024 г., издадено от началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА К. П. Н., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) сумата в размер на 40.90 EUR (четиридесет евро и деветдесет цента), представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: